

Программа получена у готовом

同上。◎

Едно число 1·50 Дин.

Дяково, пяток 22. июля 1932.

Число 29. (349.)

ДОБРИЕ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Виходца кажды түндзель. Предплатата на рок 60 дин., на пол рока 30 дин. За Америку и други край 2 година почтова

Предлагу и санджи писма до Редакциј и Управи тргба посыпка за адреса: „Руски Новини“ Печатарници (София).

Догварка о репараций.

Дден. 9. Іола було записано до го парошу Лозана, на догварянік, як дійсної історії свого як еден од найважливіших після немецької репараций угорю. Немці із дільнох по швейцарській війні, бо того дня як після глашених, же вони ніч вітчій заключена у Лозані баро важна догваря- ції не будуть. Їх позиції була легка о репараціях, котри немецька держава прето, бо Французьку представниця жава до тєди плацета тим державом, що у Лозані нови председник французької її у війні наділляли, а наївець Французької. Цали рок підготовили ще Немци із Французами з тима репарація. Йще Немецької місії поспішили.

Розуми ще, що Німечка не має
такої масного злата, що през 12 років
інфляції репарацій і проте вона мушла
жити, дзе нем могла, а найпець жича-
ла од Англії, од Америки і од самій
Французькій. Але настінку тих ще дру-
гих позицій назберало уж тельо, що Німечка
не могла вийти камати од них підніти. При-
шло до цього **фінансовій** кризи у
Німеччині, а інція в усій Європі.
Готи що пожичали Німцом пінез —
Американці і Англійці — почали ще
бачити Німеччину збасиротію і их піснях
зодієн трападиці. Проте почали Німеч-
чину ратувати Американський президент Гу-
бернатор предложив у лютому попереднього року,
що що Німеччині дає однорічна мора-
торія у плацебо рекордний біль, то зна-
чи, що Німеччину през єден рік не муси-
ть за репарації сплатити. Французька гот-
и пропонувати мушела на то пристати.

А Немци заш вихаємоючи туту монархію да прешвдюють, же вони підцій ніяк планувати не години, хоч би жаждали. Так вчинив бувши німецький міністр председник Бранденбург, так писали що після відреме якісь німецькі писарі.

Кед ще тот рок мораторії приблизивал краю, требало з немецкима репарациями дано зробити. И на предлог английского министра председника Макдональда зняли ще європейски держави умешану іону того року до швейцарско-

то парошү Лозана, на догварянік, як да-
те немецьки репараций ушори. Немци на-
ле време глашали, що вони ніч вецеї
шляции не будуть. Їх позиція була лег-
чайша прето, бо Французьку представни-
ку Лозанні нови председник французької
влади радикально соціаліст Еріо, котрий
ще уж скорей пецеї рази виївши, що що
Немецькій муси почути.

Догварянія були барз чекані. Вецеї
рази уж вилітатрало, що ще конференція
розидзе і ніч не окончи. Італія і Анг-
лія винавели ще за тим, що ще репара-
ції Немецькій підкому однією. Французі
на то щільк пристаць не сძють. Нойнецеї
ще трудзяся да гоєдна Французів і
Немцов Макдоналд і у остатнім часу
попшло му за руку, що Немецька приста-
ла, да шлаци на рахунок шинікіх репа-
раційюх крізь суму од 2 мільярди і
700 мільйоні марки, і то одніадоваш
тоту суму почніс вона аж по трох ро-
кох од 1935. року і післяваць ма шанс
през 37 роках. Інде сძють Немци, що ще
до протоколу о тей догварянії постави-
то, що Немци не виновати за шивето-
ву війну і же вони мало єдинаке пра-
во на наоружовання, як и другі держа-
ви, але на тоги появитиши вимоги
Французі не пристали.

І так вони розтратні, котрі були
една од гланчих причин їх терашнє
газдовські кризи у жовтні, тераз ушо-
рені. Немецька посціль вельки успіх
бо замість 115 міліярдів буде швид-
кощно лиж 3 міліарди.

Тераз приходзи шор на ўшорсні
другіх дахах велькіх тэрхох пасынковай-
шасу, а то сус: военны дзялства і не-
престане наоружжанне. О тих шматові
пітгальях націшемо другі раз.

(۲۷)

ПРИЛОЖЕНИЯ

Разрушение мира

На яценевской дегварки є розоружання порозуміан ще держави до чорнозема у тим, що треба згратичити військове з отриману (ігрових фази, бактерії), з танками і з певними десантами. На келью треба того оружия згратичити, а тим що будуть разом всічент, коли ще наради о розоружанні предпоказа. — Видимо, що то тілько як ніч; а тілько ще з тим відмінань, котре є барв подобає, написано.

Румунски вибори.

В недзяю 17. юла одбули ше у Румунскай державы виборы до парламенту. И саш вакшину достала тата странка, котра буда на вклады. Тарац на чоле якіні стал Вадда-Вонвода, член Народко-Парасткай странки и його странка достала вельку вакшину од 277 посланікох. Други странки достали лям по да-селью мацдати. ... Медзі посланікамі На-родно Парасткай Странкі выбрано и трох Русінох з Буковини.

У Немецкай.

Чим ше баржай прибліжусь даені немецкіх виборах, котры одразе за 31. юла, тым острейша и кирвавейша посяга берба коли-тичих странкох, особено комунаリストах и народных социалистах (гітлероццах). Прешлай подзеі нападли комунасты на гітлероццах у веліх местах, а пайгоршее было у Гамбургу и Альтені. Службено прэкламіено, ше у тих бербах было 16 мертвых и дас 100 раненых, але паніце и мертвых и раненых ест велью веци. То як дя уж почала правджа грожданска война. Прето пішу новини, же у Немецкай будзе ярслянечи „прекі суд”, як до було у нас у війни. Тих буду забра-нета политичны схадаки у партыйных уніфі-мох, политичны демонстрації и пане хотене аружия.

Австроія достала пожичку.

Союз Народох одобрил Австроія вельку пожичку од 800 мільйонів австрійскіх шилінгів, то ест коло два и пол мільярди дінари. — То велька усіх австрійскіх влади, же таку вельку пожичку у терацій часу достала, то ч други веци не можу достаць ай жанцій суми. Р'оаум ше, же то вельке питання, як годна мала Австроія, котра и так уж превадлужена, таку вельку суму врагів.

Монтархія у Немецкай.

Велька англійская новина пишу, же іш Гітлер и бувши немецкі цар Відім, котры жык у Немецкай (держава інд морбом, на западу од Немецкай) уж ше дозварял, як да немецкую республіку пакіц претворя на царевицу. Кед Гітлер на виборах 31. юла достае вакшину, вон такой да на скупнітии парламента выглазаць, же Немецка постава заці да-ревне и покота Відіма лебо його наследника

прастою за немецкого цара. | А кед на вибо-рох Гітлер вакшину не достае, веци вон з помошю своіх „штугібатальнох”, котрых веци як державшаго войска, араби револу-цію, и араби прэзначані монархію. — На келью у тих вистох правды, уважаеме не одлуго, але же Гітлер, котры ма тарац у Немецкай пай-вакшиу странку, сде од Немецкай неправіц царевину, то общє позната правда.

Польска.

Кровава буна. — У Галичині у срезу Ліско, по лежі у Карпатах, надумали Поляці араби якешник „швіто працы”, то ест швіто на чесні людской работк и то фінансіковані го ін той способ, же познані паастох, да на той дзень за дармо отправлю драги. Непросвідціні шошіліе корозумеля то так, же Поляци суу каково язвесі „павідніну”, то ясу да рускі земляці іци буду задармо обрабаць жем поль-скіх сплягібох, як то було до 1848. року. Прето не у веліх велалох нарпд панемирел. Поляци посылаю до велалох своіх жандарох, хо-тры штреляти до нарпду и забізіці пейці нашіх паастох, а дзелі чежко-поранілы. А на остат-ку приходзіць пайгажіні: Польські власні наме-сто да шокарюць тих своіх уркіднікох зос срезу Ліско, у першоне шоре срэского ыкона и срэского начальніка, котры задумали таке шві-дзе и шкому не потребне „швіто працы” и дзюдам не патолюкаюць як ствар стой, — які познаваюць веци сто людзіх и буду их су-здані! О тих падіюх писали уж шнетова во-вінки.

У Пряшеву

на нараде Горніцы было 10. и 20. прешлого місяца вельке торжество: Прынескі Русінія славісти 540-рочніх ювілей, як рускі князь Фе-дор Корітовіч прыведол Русініх з Украіні до Карпатах на Горніцу. На тое торжество пры-ціли делегаты я целій Подкарпатскай Русії од Нісія, Мукачева, Ужгорода аж до Сабінова и Любовік. У тым часу була отримана и главна складака прынескай Просвіты, котру волілі наш канонік с. Бягіарій и паніятка позната руско-укрійска писателька Ірска Невіціка. — Там на нашай дзіловішні, одкаль не з'яло проходзе зред 170 роках скунці дозу до ровній Бачкі, по зоні було не бара шкідко як треба. Нашік тие але людзе, котры почали народ буйці приці його и просвіту гляделі, же ми не ми, же Русінія не Русінія, але мо-

москалі, и прето жуніміс прієц так авану „ру-ско-іраво-славіну” віру итд. Прето робота інших цырих патріотох як канонік Бігарня пані Невіціка, в другі бара я бара вакши потребіца, да ше наш народ начува у свой на-родносці и у свой працівскай віри. Велья-ца тим шою арабе, наш пресл. владика, док-управіл з працівским властівством, а тера-воні йога роботу провадзя далей. Бог наіш помага!

Лічене сфтіки у санаторійах.

„Средній Урэз за осигурана радиція” у Загребу ма краінне удзюрені санаторіі за лі-чене сваіх членікох, котры хори на фітніку. Такі санаторіі су у Палічу при Суботцы, у Каскін-долу при Сараеву, у Брестовцу на Слемену пра-Загребу и у Ісленовінку у Хорватіям Загорі. Крем тых санаторійах ма тут „Средній Урэз” и свой купелі, як на прыклад на осірву Раб у Хорватіям Приморю за лічене туберкулозі у костях и ріжки другі купелі, до якіх ше хори посылаю.

Кажды член „Окружного Урэзу” ма право на безплатне лічене у тих санаторійах и купелах.

„Члены „Окружного Урэзу” то шыці та-ти, котры робя у фабриках у ремеслу у тар-говінках и прыватных урэзах. Тото ірано жыв и домашніх слуговес и служниця, бо и воні су члены „Окружного Урэзу” и плаца сваю чле-наркію. Ба какі бы слуга, роботнік чи прыватны урэзник жуши буц такой прыяжні „Окружно-му Урэзу”, чим ступі до службі и жуні пла-циц але себе членаркію.

Право на лічене у санаторію маю та-ти, котры су големі б місці члены, а на дохтор-ску помоц маю члены твакой, які су прывесні.

Веіш нашо людас, котры су члены „Окружного Урэзу”, рокамі хорую од фітніку, а не знаю, які бы спосіб які могли дойс до санаторію. Другі раз ше уж находзім у санато-ріі, а яйда сон іще не видзел ту нашога члопіска, які сам не чут, які бы кеді да сде Русінія бул у тим, лебо у дасціні другіх санато-рію. А то не можебудзі злато, желаючі Русінія хорую он фітніку, лебо же су не члены Окружного Урэзу, але прето, бо не знаю, які місці право и як ше гу пьюму може прыні.

шотцінно клада їх дух, котрото висловію в наінечай почестісі и смрод. Але борбені то нард. Жідлові. И то не може да нам жочы, бо тей особіні мы не можем. Прето шыя на гаіція Жідлові стац цаці дасці на едині угле и преданіц пінурікі, наатлічи, календарі, эпі-ратка але котры к кіркі зібераційні и ... сякія образы. Ба живот их жыве ка работу. Той філія тарговіна початак кождой кіркі. Хто зня чи найбогатші з Жідлох у міладосці не маралі на уліці зараблюці на ваддні спосіб лоціи на хлебі.

А кед пренатріце Лівов, не можесце не садортысі од думкі, як яол тога варюш — па-конку у недавней прешлости украійскіх, імяння пополыщеного — праве, старомовнє бето, котре Жідох утвардаюць у півторносці прын-ріжних хоротох. Варош исчіста. На камі віна? Но замречліво же у першым шоре на Жідох. Але вест ноголоскі же урэз, занядзобуе го. Ба несто тога лежі моро у штед Галичині; центрум в інопас наших.

(Далей будзе).

Враженя з Галичини.

(З азапискох праці крачунскіх півніта)

Будзі крачунскі шыета...

Охабяме тог велькіх варош (Львов), чо пра-дышаці рокі були киркаво здобути да украі-йскіх рукох. Якінік але ядоволіні, же вс будзімі слухаць так досадзеніх колпортерох плюнінх, по краю — дварэ веци и баржай як по нашіх кіркох — сенсаційных, пры-цесох, праці котрых не може ёден тидаен пройдзі, о убивствах... З тых преподнімети львовскі, особено польскі, кінні, бо сінікі везін відніміні з розлічных спекуляційных пры-цесох. „Газета вечорна” і „Вак позік” — пред-сташтніе улічній преса. Напроші украійскі прето же су худобійні и же не маю вель-кіх концепціюх, рабую іш і а интелігентні-цізіма чигачіні, котрых сама сенсація в бруд-нога кірківскіх жыноту не задоволюю. Зато у тых велькіх веци плачу и скартах на чижку их долю, веци точесе орисоўваю іх економічных успіхох, веци литературы.

Охабяже Львов и ідзяме на провінцию. Не будзесе не этикац в замасцініма жыдами,

котры веци на какім кроцію пагаю до „скле-пу”, тарговіни и понукаю робу, хвалю ю тым веци, чим в слабша. Не будзімі патріція-блу, котры у велькіх местах і стратівішні и більші; сцекаме од зиму и зіркі рошніртного жыноту, — а ідзяме на цахн цалай.

Мой пайтакі за шыкі не стара. Поку-появал кірку на драгу, плацел трамнай — (я ай на то не мал пенсікі!), — котрим ідзяме на шыкі. Розпартрам кірку, уліці, хінкі и кінкі час ше го запагусм. Цо, то? А то? Церголіво ми одповеда.

И хед у морю польскіх и юдзівскіх пат-пісах на тарговінах найдзялі украійскі, гра-дуем ше...

Львов зярочі в поход шыкінну мільёна бывательства. Прашах Жідох кінрвікі, крат-ковікі, у дзягіх брудных халатах, з маймур-кім на гілкі, з дзялжкіх пейсамі, добрых шпекузацігох, котры лацію купціх на уліці, и хед веци узды да тарговінк ёден на другого мур-тую, — интелігентных и свідоміх, котры сно-бою новичі и шыакаты чытаю на жацерскіх язікі — таих Жідох вест понад трэціну шы-кіх бывательства. Маго сваёю веци уліці. Там

З НАШИХ ВАЛАДОХ

Бачинци.

Тераса виктории пред Рождеством гв. Иоанна похвалила аме Мелану Савич, рода Ердеш (Виноградову), супругу нашого чеснога столяра и церковного сабириника. Келье ю людас честавали изнадлоше по тим, би вези приходиши прозадиц вай тайси остатки до гладнога граба. Геч бул работий дрезъ дародя було погибло.

На слоца нашого пароха, з котрима ше отивкована покойная на остатку сеца яш' яно око сухе. Охаба ожасоцкого мужса, даюшаси, стару мадер и инстри.

Вичака сей памят,

Бачинци.

Затопела ще подводна ладя.

Мы уж кратко явили у претплих числу, же ше при варонку Шербуру затопела велика французска висока подводна ладя „Прометей“. Ладя ще затопела на месец, дзе море было 75 метери глубоке. То было блако морското брега и хокай по нещесцу пришли на това място специални лади за изнаговане автомобилни ладьи в море, кия не могли ишти зробиц, чо море бара глубоке а ту тому там преходи бар модна морска струя. Рондтс, котрого на штурвалах спущели на дно ту затопленей ладя, вдигаја даскељо рази з исчезнини моднаком до лади, але и лади не чул ше ніяки глас, а хед ще вон учиагаул пукава зидов, же юници смудиа у лади заливени. Ізиних, чо ще задавали ост 62, а спасени ще лес 7, то ест тоги, котри ще у часу нещесца находаси на верху лади морскія юма и комадаја лади.

„Прометей“ була вишиша тоги дни рази на викия мајевки, нико на лади будо у шире и пехто до тераја не може потонкавац, предо не лада так начо затопела.

Тоту погодну настоја збудовала Французан року 1930, Мала вона једно величедело, сице

Кед ман писало, же шецик дарко чо му браднали, којка до хижки и горю ваконида. Должна руки до Бога и сварела „Божје имилубише над њим, дай му гимаки разум, би х и не можем подношиш тово зло далас!“

Шицик Бирене и рисаре робели што врез цвји азен. Млади Тома надпатаја и често понагаја: „Лаки францук да до вечара штико звежже!“

Кед вечар слунко шедло вони изважели штири велики брадца, а поклади их једно гу арусому. Вечар рисаре ще разинани до вазалту. Млади Тома вечером, Радво му грав. Итија и тога змара, од хтореј ще вон так баш, и през кратки час зришла и над њего садаш. Але аи за трениту вон була така велька, страшна и опасна, якай ще вон издавала. Кед раз затирмело страшно, спучело ще, и тресло баш до Томових штирих гезыха брадлох.

Томо избега из двор и забачел силни племене, хтора ще давигаја аж до хмарах.

Нарас ще чул Тома глас. „Йой, йой,

мене ће обраду из аеропланах и 30 машини за руџане минох. — У погодних роках то уж 17 погодних подводних ладьюх. И так у Америци затопили ще 5, у Англии 5, у Италии, Французак и Русиј (богомилци) по 2 и у Японије 1 вонка подводна лада.

Ето каки странни жертви приноши воне напружане и у мирим часу, а чо би било у војни? Кед је ингје, та гојим тоги странни погоди требали би уроџаји политичарах и державних водьюх да з паоружаним пристапом и да шаре роби на утврђено мире у извеце.

ГАЗДОВСТВО

Крејдба жита, котра вон је уж приближкув свому концу, то тераса чаднажнойша појди у нашей дерикави и о таји аужаји јавиши по валанах и шарошох. Жито в попатку випатрало добре, але у остатку часу у велих крайох излапала то рдак и воне буде веље подлаже и зајиц. Бест зам и таки крој чија пријаја Поглавица и горни Посавине (медији Бродом и Новском), где рдак на житу чо було и дәје жито по згорије. Але итак жита буде у нас тога року и сећи, як влони. Прето и цена житу скочела за даскељо ђи од 115 на 150 д.

Кукурица ще указује бара добре, а кукурици ше з нашей дерикави живожи лажаја и кукурина то гланца рожива у масивних наших крайох, як Босне, Далмација и Чарна Гора.

Шена и овошох буде тога року воне як влони, а то бара вакна за тоги крај, где народ живе у некима од стакну и од овошох, на пр. Босна (шлаки) и Сплитски (јабука и кромпли), котрих ще зос Словеније веље предаваја. Шлаки у Босни и Сербии бара добре уродеали.

Цена вину спада бара од кеди увеласи али закон о трошарини и плоде можу своје чланске вине предавац без трошарини. Але баш прето, же вино туное, веље ше већи трошак и так виноградаре воне можу власници дајаки рахунак.

Браднали ми тора? у тим чашу спаднул вон из жем и замјил. Креја му чурела на уста и на нос. Бирене го одгесија до његовој хижки, и одвесали го такој до доктора. Зос њих пошија и његовој маји. У њеладе му була фришико указаша докторска помоћ. Од доктора го однесали до његовој хижки. Кед рано ћејаком привол ту себе, тијат ще мајери, чи юнико погорело, а маји му так гварела: „Синку моя, јунико штажи бредла зефреј, јаки слаш истак азуваки. Шицик тога Бог је од тебе, но ги вчера, в изнадло спел од Бога идеји!“

„Но, сину мой, чо ши доброга зроби, же чи подсејија џејеци? Ти думал же че од Бога може једији, ти думал же чи предаје кед ће буђеса робиц в подсејију, а ико чи баш воне пренадија же ши го в подсејију роби. Наметай, же роботи дай су за роби, а подсејија ће за службене Богу и за одјечивој.

Подат: Керестурец.

Цена пайдох заш спада, бо тиво до Италији и Швајцарской терезе пре горуџаву цалком станул.

Бурза

Нови Сад 20. VII. 1932.

Жито	135—155 дин.
Кукурици бачини и сримска	120—127 дин.
Ярец бачини и сримски	90—100 дин.
Овес	125—138 дин.
Мука 00	220—230 дин.
Мука число 2	205—215 дин.
Мука число 6	180—185 дин.
Кромпли	80—100 дин.
Кромплија резија червене	100—115 дин.
Пасуја	235—245 дин.

НОВОСЦИ.

— 18 роки поши у јоају кульку. Крејемир Биступович, приватни урядник зос Шпенику у сну штрепаја себи до глави 1914. року. Кулька му је затримала у под јоаја и поп остал живи. Бул поволано из 32 клинике по Европи и вијаје му је шмели мозак оперирац.

Кед Американи ја ишо разнали; воне да да је тај да оперирац вијаја му на граду 50.000 долари; и вон је био дин оперирац, бо запај је би му тога нагриди веџи је требало.

До тераја на мал јаки боли у јоају лем цекади несвест, а дик 28.VI. 1932. р. занесел так, же не може вијешодовац и постал нејзвеста хороту.

На шицких клиникама бул прияти безплатно ишче му и драгу вијацели.

Тераја је находаја из личном початненом туберкулози у санаторију Брестовац ка Славији при Загребу.

— Як людаје дугује жито. — Некаји дохтор дик Гагнер израховац тогу статистику о дужини живота људског живота: Јаки до 71. року од сијакама 52%, од пораста 40%, од тарговија 35%, од роботија, од адвоката 29%, од професора 27%, и пак доктора 24%.

— Туји хижи јесе жеје, — Тако дајо видумали, ровуми је, у Америци. Една фабрика предава таји хижи за 2.800 доларија котро може отпадовац виј 25 долари менјачно. Кажда така будовац мај 5 хижки за бакчија, кујнија, кочору и купальни, електрику и шицико је треба. За шиција дик јеји таку хижу розобрац и пренесе на друге место.

У Варшави вијацема бијаду хонијама, котри прадој по тарговија, највијади виј 40% богатих тарговија и т. д. а за чөль тих полових стади високи урядник и член варошког одбору варшавског.

Читайце Руски Новини
Посилайце предплату!